

Ders 25

LESSON 25

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Yusuf'un Alçakgönüllülüğü

JOSEPH'S HUMILIATION

Yaratılış 37-39

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. Tanrı'nın peygamberlerinin öykülerini birer birer sıraladığımız *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olduğumuz için mutluyuz. *Tevrat* olarak adlandırılan Tanrı Sözü'nün ilk kitabını okumaya devam ediyoruz.

Son dersimizde, İbrahim'in torunu olan Tanrı peygamberi Yakup hakkında bilgi edindik. Tanrı'nın Yakup'a nasıl **İsrail** adını verdiğini gördük. Yakup *aldatan* anlamına gelir, ama İsrail'in anlamı *Tanrı ile egemenlik süren*'dir. Şimdi Yakup'un iki adı vardı: Yakup ve İsrail. İsrail, aynı zamanda Tanrı'nın İbrahim, İshak ve Yakup'un soyundan meydana getirmeyi vaat etmiş olduğu yeni ulusun da adıydı. Yakup'un on iki oğlu vardı. Bu on iki oğuldan İsrail – Kurtarıcı'nın geleceği ulus – meydana geldi.

Yakup'un on iki oğlunun adlarını biliyor musunuz? Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, Zevulun, İssakar, Dan, Gad, Aşer, Naftali, Yusuf ve Benyamin. Bugün Yakup'un oğulları hakkındaki çekici öyküyü okumaya başlıyoruz.. Özellikle Yakup'un on birinci oğlu olan Yusuf'un harika öyküsü üzerinde duracağız:

Tevrat'ın Yaratılış kitabının otuz yedinci bölümünü okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 37) ² *Yakup soyunun öyküsü. Yusuf on yedi yaşında bir gençti. Babasının karıları Bilha ve Zilpa'dan olan üvey kardeşleri ile birlikte sürü güdüyordu. Kardeşlerinin yaptıkları kötülükleri babasına ulaştırırdı.* ³ *İsrail, Yusuf'u öbür oğullarının hepsinden daha çok severdi. Çünkü Yusuf onun yaşlılığında doğmuştu. Yusuf'a uzun, renkli bir giysi yaptırmıştı.* ⁴ *Yusuf'un kardeşleri babalarının onu kendilerinden çok sevdiğini görünce, ondan nefret ettiler. Yusuf'a tatlı söz söylemez oldular.*

⁵ *Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca, ondan daha çok nefret ettiler.* ⁶ *Yusuf, 'Lütfen gördüğüm düşü dinleyin' dedi,* ⁷ *'Tarlada demet bağlıyorduk. Ansızın benim demetim kalkıp dikildi. Sizinkilerse, çevresine toplanıp eğildiler.'* ⁸ *Kardeşleri, 'Başımıza kral mı olacaksınız? Bizi sen mi yöneteceksin?' dediler. Düşlerinden ve söylediklerinden ötürü ondan büsbütün nefret ettiler.* ⁹ *Yusuf bir düş daha görüp kardeşlerine anlattı. "Dinleyin, bir düş daha gördüm" dedi, 'Güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler.'* ¹⁰ *Yusuf, babası ile*

kardeşlerine bu düşü anlatınca, babası onu azarladı: ‘Ne biçim düş bu?’ dedi, ‘Ben, **annen, kardeşlerin gelip önünde yere mi eğileceğiz yani?**’¹¹ Kardeşleri Yusuf’u kışkırtıyorlardı, ama bu olay babasının aklına takılı kaldı.

¹²Bir gün Yusuf’un kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için Şekem’e gittiler. ¹³İsrail Yusuf’a, ‘Kardeşlerin Şekem’de sürü güdüyorlar’ dedi, ‘**Gel seni de onların yanına göndereyim.**’ Yusuf, ‘Hazırım’ diye yanıtladı. ¹⁴Babası, ‘Git, kardeşlerine ve sürüye bak’ dedi, ‘Her şey yolunda mı, değil mi bana haber getir.’ Böylece onu Hevron Vadisi’nden gönderdi. Yusuf Şekem’e vardı. ¹⁵Kırda dolaşırken bir adam onu görüp, ‘Ne arıyorsun?’ diye sordu. ¹⁶Yusuf, ‘Kardeşlerimi arıyorum’ diye yanıtladı, ‘Buralarda sürü güdüyorlar. Nerede olduklarını biliyor musun?’ ¹⁷Adam, ‘Buradan ayrıldılar’ dedi, ‘Dotan’a gidelim’ dediklerini duydum.’ Böylece Yusuf kardeşlerinin peşinden gitti ve Dotan’da onları buldu. ¹⁸Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yusuf yanlarına varmadan, **onu öldürmek için düzen kurdular.** ¹⁹Birbirlerine, ‘İşte düş hastası geliyor!’ dediler, ²⁰‘Hadi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Yabanıl bir hayvan yedi deriz. Bakalım o zaman düşleri ne olacak?’²¹ Ruben bunu duyunca Yusuf’u kurtarmaya çalıştı, ‘Canına kıymayın’ dedi, ²²‘Kan dökmeyin, onu şu ıssız yerdeki kuyuya atın, ama kendisine dokunmayın.’ Amacı, Yusuf’u kurtarıp babasına geri götürmekti.

²³Yusuf yanlarına varınca, kardeşleri **sırtındaki uzun renkli giysiyi çekip çıkardılar** ²⁴ve onu susuz boş bir kuyuya attılar. ²⁵Yemek yemek için oturduklarında, Gilat yönünden bir İsmaili kervanının geldiğini gördüler. Develeri, kitre, pelesenk, laden yüklüydü. Mısır’a gidiyorlardı. ²⁶Yahuda, kardeşlerine, ‘Kardeşimizi öldürür, suçumuzu gizlersek ne kazanırız?’ dedi,²⁷‘Gelin onu İsmaililer’e satalım. Böylece canına dokunmamış oluruz. Çünkü o kardeşimizdir, aynı kanı taşıyoruz.’ Kardeşleri kabul ettiler. ²⁸Midyanlı tüccarlar oradan geçerken, kardeşleri Yusuf’u kuyudan çekip çıkardılar, yirmi gümüşe İsmaililere **sattılar.** İsmaililer Yusuf’u Mısır’a götürdüler.

²⁹Kuyuya geri dönen Ruben, Yusuf’u orada göremeyince, üzüntüden giysilerini yırttı. ³⁰Kardeşlerinin yanı sıra gidip, ‘Çocuk orada yok’ dedi, ‘Ne yapacağım şimdi ben?’ ³¹Bunun üzerine bir teke keserek, Yusuf’un renkli uzun giysisini kana buladılar. ³²Giysiyi babalarına götürerek, ‘Bunu bulduk’ dediler, ‘Bak bakalım, oğlunun mu, değil mi?’ ³³Yakup giysiyi tanıdı, ‘Evet, bu, oğlumun giysisi’ dedi, ‘Onu yabanıl bir hayvan yemiş olmalı. Yusuf’u parçalamış olsa gerek.’ ³⁴Yakup **üzüntüden giysilerini yırttı, beline çul sardı, oğlu için uzun süre yas tuttu.** ³⁵Bütün oğulları, kızları onu avutmaya çalıştılsa da, o avunmak istemedi. ‘Oğlumun yanına, ölümler diyarına yas tutarak gideceğim’ diyerek oğlu için ağlamaya devam etti.

(Yaratılış 39) ¹ İsmaililer Yusuf’u **Mısır’a götürmüştü.** Firavunun görevlisi, muhafız birliği komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililerden satın almıştı. ²**Rab, Yusuf ile birlikteydi.** Ve onu başarılı kılıyordu. Yusuf Mısırlı efendisinin evinde kalıyordu. ³Efendisi RAB’bin Yusuf ile birlikte olduğunu yaptığı her işte onu başarılı kıldığını gördü. ⁴Yusuf’tan hoşnut kalarak onu özel hizmetine aldı. Evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu ona verdi. ⁵Yusuf’u evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumlusu atadığı andan itibaren RAB Yusuf sayesinde Potifar’ın evini kutsadı. Evini, tarlasını, kendisine ait her şeyi bereketli kıldı. ⁶Potifar sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu Yusuf’a verdi; yediği yemek dışında hiç bir şey ile ilgilenmedi. Yusuf güzel yapılı, yakışıklıydı. ⁷Bir süre sonra efendisinin karısı ona göz koyarak, ‘Benimle yat’ dedi. ⁸Ama Yusuf reddetti. ‘Ben burada olduğum için efendim evdeki hiç bir şey ile ilgilenme gereğini duymuyor’ dedi, ‘Sahip olduğu her şeyin yönetimini bana verdi. ⁹Bu evde ben de onun kadar yetkiliyim. Senin dışında hiç bir şeyi benden esirgemedi. Sen onun karısısın. **Nasıl böyle bir kötülük yapar, Tanrı’ya karşı günah işlerim?’**

¹⁰Potifar'ın karısı her gün kendisi ile yatması ya da birlikte olması için direttiyse de, Yusuf onun isteğini kabul etmedi.

¹¹Bir gün Yusuf olağan işlerini yapmak üzere eve gitti. İçerde ev halkından hiç kimse yoktu. ¹²Potifar'ın karısı Yusuf'un giysisini tutarak, 'Benimle yat' dedi. Ama Yusuf giysisini onun elinde bırakıp evden dışarı kaçtı. ¹³Kadın Yusuf'un giysilerini bırakıp kaçtığını görünce, ¹⁴uşaklarını çağırdı. 'Bakın şuna!' dedi, 'Kocamın getirdiği bu İbrani bizi rezil etti. Yanıma geldi, benimle yatmak istedi. Ben de bağırdım. ¹⁵Bağırdığımı duyunca giysisini yanımda bırakıp dışarı kaçtı.'

¹⁶Efendisi eve gelinceye kadar Yusuf'un giysisini yanında alıkoydu. ¹⁷Ona da aynı şeyleri anlattı: 'Buraya getirdiğin İbrani köle yanıma gelip beni aşağılamak istedi. Ama ben bağırınca giysisini yanımda bırakıp kaçtı.' ¹⁸Ama ben bağırınca giysisini yanımda bırakıp kaçtı.' ¹⁹Karısının, 'Kölen bana böyle yaptı' diyerek anlattıklarını duyunca, Yusuf'un efendisinin öfkesi tepesine çıktı. ²⁰Yusuf'u yakalayıp zindana, kralın tutsaklarının bağlı olduğu yere attı. Ama Yusuf zindandayken, ²¹RAB onun ile birlikteydi. Ona iyilik etti. Zindancıbaşı Yusuf'tan hoşnut kaldı. ²²Bütün tutsakların yönetimini ona verdi. Zindanda olup biten her şeyden Yusuf sorumluydu. ²³Zindancıbaşı Yusuf'un sorumlu olduğu işler ile hiç ilgilenmezdi. **Çünkü RAB Yusuf ile birlikteydi ve yaptığı her işte onu başarılı kılıyordu.**

Böylece Yakup'un oğlu Yusuf'un öyküsü başlar. Bugün gördüklerimizi şu ifade ile özetleyebiliriz: **Yusuf doğruluğu sevdi ve kötülükten nefret etti.** Günahın geçici zevklerinin tadını çıkartmaktansa, zindanda acı çekecekti. Efendisinin karısı onun kendisi ile yatmasını istediği zaman, Yusuf'un onu reddetmesinin ve ona 'Nasıl böyle bir kötülük yapar ve Tanrı'ya karşı günah işlerim?' diyerek karşılık vermesinin nedeni buydu.

Yusuf, hem **Tanrı'ya** hem de **günaha hizmet edemeyeceğini** biliyordu. Yusuf, yüreğini Tanrı'ya sunmuştu. Bu nedenle doğruluğu seviyor ve kötülükten nefret ediyordu. Büyükbabası İbrahim gibi **Yusuf da Tanrı'nın**, Adem'in soyunun günahları uğruna ölmek için dünyaya gelecek olan **Kurtarıcı ile ilgili vermiş olduğu vaatlere inandı.** Tanrı, Yusuf'u doğru saydı, çünkü Yusuf Tanrı'nın sözüne **inandı.** Tanrı, Yusuf iman ettiği için onun günahlarını bağışladı ve onun yüreğini günahı yenmek ve kötü bir dünyada doğru bir yaşam sürdürebilmek için gerekli olan arzu ve güç ile doldurdu.

Tanrı, Yusuf ile "yürüdü", çünkü Yusuf Tanrı ile "yürüdü". Yusuf günahattan keyif alamadı, çünkü yüreği Tanrı'ya aitti. Tanrı'ya yüreği ile inanan ve tapınan kişi, **Tanrı'nın sevdiğini sevecek** ve **Tanrı'nın nefret ettiğinden nefret edecektir.** Kutsal Yazılar bu konuda şunları yazar:

"Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür." (Matta 6:24) **"Çünkü doğruluk ile fesadın, ıstık ile karanlığın ne paydaşlığı olabilir?"** (2.Korintliler 6:14) **"Tanrı ışıktır; O'nda hiç karanlık yoktur. O'nun ile paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz."** (1.Yuhanna 1:5, 6)

Tanrı'ya gerçekten ait olan kişiler, Tanrı Sözü'ne inanırlar ve bu Söz'e itaat etmek isterler. Ama Tanrı'ya ait olmayanlar günah tarafından kontrol edilirler. Bu kişiler, **dinin dış şekline** sahip olabilirler, ama düşüncelerini, yüreklerinin niyetlerini, sözlerini ve yaptıkları işleri **günah kontrol eder.** Günahı yenmeye niyetlenebilirler, ama bunu yapacak güçleri yoktur, çünkü **günah** onlardan **daha güçlüdür.** Yüreklerinde, Tanrı'nın O'nun Sözü'ne

inanan ve O'nun ön gördüğü kurtuluş yolu kabul eden herkese verdiği **Tanrı'nın Kutsal Ruhunun gücüne** sahip değildiler.

Bugün bizi dinleyen sevgili dostlarımız, Tanrı, Gücü aracılığı ile yüreğinizi yeniledi mi? Yüreğinizi tüm günahın temizleme gücüne sahip olan Kurtarıcı ile ilgili **İyi Haber**'i kabul ettiniz mi? Yoksa hala günahın egemenliği altında mı yaşıyorsunuz? Kutsal Yazılar şöyle der: **“Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşıacaktır. Ey günahkarlar, ellerinizi günahın temizleyin. Ey kararsızlar yüreklerinizi paklayın..Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir.”** (Yakup 4:8, 10)

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Bir sonraki dersimizde Tanrı'nın isteği ile Yusuf'un öyküsüne devam edeceğiz ve onun zindandan nasıl çıktığını ve tüm Mısır ülkesi üzerinde nasıl egemen konuma yükseltildiğini göreceğiz.

Kutsal Yazılar üzerinde bulunan şu ayet üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

“Tanrı ışıktır; O'nda hiç karanlık yoktur. O'nun ile paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş ve gerçeğe uymamış oluruz.” (1.Yuhanna 1:5, 6)